

România își ignoră de zeci de ani bătrânii. Îi ține în foame, în frig, sunt uitați de copii, de nepoți, de societate - când mă refer la sistemul de pensii, sistemul de sănătate și asigurări sociale. Bătrânii noștri sunt de fapt izolați, însingurați și abandonați chiar de propriile familii care îi consideră ca fiind inutili.

Din punct de vedere sociologic, ei constituie cea mai sensibilă și vulnerabilă categorie a populației, devenind dependenți de sistemele de asistență socială în contextul în care structurile tradiționale ale societății și mă refer aici la familie, dispar sau nu se mai întemeiază pentru că nu mai sunt la modă. Din punct de vedere demografic, România îmbătrânește, acest declin va duce la creșterea numărului de pensionari în câțiva ani, lucru care caracterizează întreaga Europă. Deci, numărul de pensionari crește, iar societatea românească este incapabilă să construiască o infrastructură socială pentru pensionarii existenți la acest moment, cu atât mai puțin pentru un număr mai mare de pensionari.

De peste douăzeci de ani, societatea se mișcă și se schimbă accelerat producând tuturor categoriilor de vârstă șocuri pentru adaptarea rapidă la realitățile momentului.

Bătrânii sunt cei mai expuși schimbărilor din jur, timpul îi obligă din persoane active să devină pasive, iar activitățile compensatorii dispar și ele. Au apărut tehnologii noi care au adus calculatoare performante, internet, tablete, televizoare care îi pot ajuta pe aceștia să se mențină într-un anumit grad de activitate.

Dar câți dintre bătrânii României au acces la internet, câți își pot plăti un asemenea serviciu sau au pe cineva să-i inițieze în asemenea tehnologii.

Pornind de la aceste constatări, am creat în orașul Otopeni o infrastructură de activități și dezvoltare socială pentru vârsta a treia, adică pentru seniorii noștri din Otopeni.

Astfel, dâșii beneficiază de multe activități prin care îi aducem împreună să petreacă o parte din timpul lor liber, implicându-i în viața socială, culturală, sportivă și comunitară a orașului nostru.

De asemenea beneficiază de o multitudine de ajutoare materiale și financiare care se acordă în funcție de necesitatea persoanei respective.

Un exemplu al respectului nostru față de bătrâni este crearea „Diplomei de excelență” la împlinirea vârstei de 90 de ani, premiu care se acordă în semn de recunoștință pentru întreaga activitate din familie și comunitate. Diploma și placheta de excelență sunt însoțite și de un premiu în bani în valoare de 3.000 lei. Până acum s-au acordat 32 de „Diplome de excelență” (2014-2015) unor persoane care au domiciliul stabil în orașul Otopeni și care au împlinit vârsta de 90 de ani.

Important în relația cu aceștia este să-i ascultăm, să-i înțelegem, să-i stimăm, să-i respectăm și elogiem.

Respectându-i pe ei, ne respectăm trecutul, dar și viitorul.

Așadar, să ne iubim bătrânii cu poveștile și trăirile lor de viață, căci fără ei nu se poate.

Gheorghe Constantin Silviu
Primarul orașului Otopeni

* „Cine nu are bătrâni să-i cumpere.”

* „Cinstește-i pe bătrâni, căci și tu vei fi bătrân.”

* „Chiar de-ai fi Alexandru Macedon, nu porni la drum fără bătrâni.”

* „Prietenii noi să-ți faci, dar de cei bătrâni să nu te lași.”

Bătrâni de Octavian Goga

De ce m-ați dus de lângă voi,
De ce m-ați dus de-acasă?
Să fi rămas fecior la plug,
Să fi rămas la coasă.

Atunci eu nu mai rătăceam
Pe-atâtea căi răzlețe,
Și-aveați și voi în curte-acum
Un stâlp la bătrânețe.

M-aș fi nsurat când isprăveam
Cu slujba la-mpăratul,
Mi-ar fi azi casa-n rând cu toți...
Cum m-ar cinsti azi satul...

Câți ai avea azi dumneata
Nepoți, să-ți zică: "Moșu... "
Le-ai spune spuză de povești...
Cu Împăratul Roșu...

.....

Așa... vă treceți, bieți bătrâni,
Cu rugi la Preacurata,
Și plânge mama pe ceaslov,
Și-n barbă plânge tata...

**Rugă pentru părinți
de Adrian Păunescu**

Enigmatici și cumiți
Terminându-și rostul lor
Lîngă noi se sting și mor
Dragii noștri, dragi părinți.
Cheamă-i Doamne, înapoi
Că și-așa au dus-o prost
Și fă-i tineri cum au fost
Fă-i mai tineri decît noi.

Pentru cei ce ne-au făcut
Dă un ordin, dă ceva
Sa-i mai poți întîrzia
Să o ia de la-nceput.
Au plătit cu viața lor
Ale fiilor erori
Doamne, fă-i nemuritori
Pe părinții care mor.

la priviți-i cum se duc
la priviți-i cum se sting
Lumînări în cuib de cuc
Parcă tac și parcă ning.
Plini de boli și suferinți

Ne întoarcem în pământ
Cît mai sîntem, cît mai sînt,
Mîngîiați-i pe părinți.

E pământul tot mai greu
Despărțirea-i tot mai grea
Sărut mîna, tatăl meu!
Sărut mîna, mama mea!
Dar de ce priviți așa
Fata mea și fiul meu
Eu sînt cel ce va urma
Dragii mei mă duc și eu.

Sărut mîna, tatăl meu!
Sărut mîna, mama mea!
Rămas bun, băiatul meu!
Rămas bun, fetița mea!
Tatăl meu, băiatul meu,
Mama mea, fetița mea!